

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci navrhovatele **Cembrit a.s.**, se sídlem v Berouně 3 – Závodí, Lidická 302, zastoupeného Mgr. Janou Matiskovou, advokátkou se sídlem v Praze 1, Platněřská 4, proti odpůrci **Městu Šumperk**, se sídlem v Šumperku, náměstí Míru 1, o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy č. 1/2011 ze dne 22.9.2011, kterým byl vydán územní plán Šumperka,

t a k t o :

- I. Opatření obecné povahy č. 1/2011 – Územní plán Šumperka schválený usnesením zastupitelstva města ze dne 22.9.2011, **se z r u š u j e** v části
 - a) vymezení plochy 424 (veřejné prostranství – veřejná zeleň – rozvojová plocha změny v krajině) na pozemcích p.č. 1570/4, 1496/2 a 1495/3, vše v katastrálním území Šumperk;
 - b) vymezení plochy 433 (veřejné prostranství – veřejná zeleň – rozvojová plocha změny v krajině) na pozemcích p.č. 1570/4, 1586/7, 1586/8, a st. 6260/1, vše v katastrálním území Šumperk;

- c) vymezení plochy K 89 (nadregionální biokoridor) na pozemcích p.č. 1506/1, 1506/2, 1507/1, 1507/2, 1507/3, 1526, 1495/3, 1496/2, 1570/4, 1586/7, 1586/8 a st. 6260/1, vše v katastrálním území Šumperk;
- d) vymezení plochy PP-16 (veřejně prospěšná opatření) na pozemcích p.č. 1507/1, 1507/2, 1507/3 a 1526, vše v katastrálním území Šumperk; a
- e) vymezení plochy PP-17 (veřejně prospěšná opatření) na pozemcích p.č. 1495/3, 1496/2, 1570/4 a st. 6260/1, vše v katastrálním území Šumperk dnem právní moci tohoto rozsudku.

- II. Odpůrce **je p o v i n e n** zaplatit navrhovateli na náhradě nákladů řízení částku 9.800,- Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Jany Matiskové, advokátky se sídlem v Praze 1, Platnéřská 4.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Podstata návrhu

Podaným návrhem se navrhovatel domáhá zrušení části Územního plánu města Šumperka, který Zastupitelstvo města Šumperka vydalo usnesením č. 341/11 jako opatření obecné povahy č. 1/2011 dne 22.9.2011.

Aktivní legitimaci k podání návrhu na zrušení části opatření obecné povahy, který byl krajskému soudu v Ostravě doručen dne 6.12.2012, dovodil navrhovatel z toho, že je vlastníkem výrobního areálu v katastrálním území Šumperk využívaného pro vlastní podnikatelskou činnost (dále jen areál Cembrit), který je tvořen pozemky a stavbami zapsanými v katastru nemovitostí pro katastrální území Šumperk na LV č. 563 (dále jen nemovitosti Cembrit).

Opatření obecné povahy města Šumperka č. 1/2011 (dále jen OOP) nabylo účinnosti dne 8.10.2011 a byl jím vydán Územní plán Šumperka (dále jen ÚP Šumperk), který se dle tvrzení navrhovatele způsobem níže rozvedeným dotýká areálu Cembrit.

Návrh ÚP Šumperk byl vystaven k veřejnému nahlédnutí od 25.5.2011 do 9.7.2011. Navrhovatel podal jako vlastník dotčených nemovitostí dne 23.6.2011 k návrhu ÚP Šumperk tyto námítky:

- 1) navrhovatel požadoval, aby nově navrhovaná plocha 433 (plocha veřejných prostranství – veřejná zeleň – rozvojová plocha změny v krajině) respektovala aktuální faktický stav a stav zakreslený v aktuální katastrální mapě, což nečiní, neboť navrhuje začlenit do tohoto území též pozemky, na kterých jsou umístěny zpevněné plochy za hrází protipovodňové ochrany navrhovatele využívané jako skladové a manipulační prostory pro průmyslovou činnost; navíc nejsou

zohledněny úložné kabely VN mezi protipovodňovou hrází a řekou Desnou (včetně ochranného pásma) a navrhovaná cyklostezka je nežádoucí.

- 2) Navrhovatel požadoval zachování stávající maximální výšky zástavby (19 m) v ploše 431 (plocha smíšená výrobní) oproti nově navrhované maximální výšce zástavby (15 m).
- 3) Navrhovatel požadoval, aby z nově navrhovaných ploch 430 (plocha smíšená výrobní a zároveň plocha přestavby), 433 (plocha veřejných prostranství – veřejná zeleň – rozvojová plocha změny v krajině), 823 (plocha smíšená nezastavěného území – rozvojová plocha změny v krajině) v kombinaci s K 89 (nadregionální biokoridor) byly vyjmuty dotčené pozemky, neboť jsou využívány pro vlastní průmyslovou činnost navrhovatele.
- 4) Navrhovatel požadoval, aby v ploše 430 (plocha smíšená výrobní a zároveň plocha přestavby) bylo doplněno zakreslení rozvodů STL plynu.
- 5) Navrhovatel požadoval, aby v nově navrhovaných plochách 422, 397 a 395 byla zachována smíšená výrobní plocha oproti navrhované smíšené obytné ploše, což by nebylo s ohledem na existující průmyslové podniky akceptovatelné z hlediska stanovených hygienických limitů.

V podání navrhovatele byly jakožto námitkami dotčené pozemky specifikovány pozemky p.č. 1506/1, 1506/2, 1507/1, 1507/2, 1507/3, 1526, 1586/1, 1586/2, 1495/3, 1496/2, 1039/1, 1570/4, 1586/7, 1586/8 a st. 6260/1, vše v katastrálním území Šumperk („označené pozemky“). Z ÚP Šumperk je však zřejmé, že ÚP Šumperk se z výše uvedených pozemků negativně dotýká jen pozemků p.č. 1506/1, 1506/2, 1507/1, 1507/2, 1507/3, 1526, 1495/3, 1496/2, 1570/4, 1586/7, 1586/8 a st. 6260/1, vše v katastrálním území Šumperk („dotčené pozemky“).

Navrhovatel dále uvedl, že u dotčených pozemků došlo přijetím ÚP Šumperk oproti původnímu ÚP k těmto změnám:

- 1) pozemky p.č. 1507/1, 1507/3 byly nově začleněny do ploch 436 (plocha smíšená nezastavěného území), 823 (plocha smíšená nezastavěného území – rozvojová plocha změny v krajině) a PP-16, která má sloužit pro veřejně prospěšná opatření pro snižování ohrožení v území povodněmi a jinými přírodními katastrofami a pro zvyšování retenčních schopností území, v kombinaci s plochou K 89 (nadregionální biokoridor), která má sloužit pro veřejně prospěšná opatření pro založení prvků územního systému ekologické stability. V důsledku zařazení ploch PP-16 a K 89 je možné tyto pozemky podle § 170 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (dále jen stavební zákon) vyvlastnit a navíc k těmto pozemkům vzniklo dle § 101 stavebního zákona předkupní právo pro odpůrce a zároveň pro Českou republiku.
- 2) Pozemek p.č. 1507/2 byl patrně nově začleněn do ploch 435 (plocha rekreace), 436 (plocha smíšená nezastavěného území), 824 (plocha rekreace – rozvojová plocha změny v krajině – K 18) a 823 (plocha smíšená nezastavěného území – rozvojová plocha změny v krajině), s jistotou pak do plochy PP-16, která má sloužit pro veřejně prospěšná opatření pro snižování ohrožení v území povodněmi a jinými přírodními katastrofami a pro zvyšování retenčních schopností území, v kombinaci s plochou K 89 (nadregionální biokoridor). V důsledku zařazení do ploch PP 16 a K 89 je možné i tento pozemek vyvlastnit dle § 170 stavebního zákona a také k němu vzniklo předkupní právo dle § 101 téhož zákona pro odpůrce i pro Českou republiku.
- 3) Pozemek p.č. 1526 byl nově začleněn do ploch 823 a PP-16 v kombinaci s plochou K 89. S ohledem na již shora specifikované charakteristiky těchto ploch

- také tento pozemek v důsledku zařazení do ploch PP-16 a K 89 je možné vyvlastnit a také k němu vzniklo předkupní právo pro odpůrce a Českou republiku.
- 4) Pozemky p.č. 1506/1 a 1506/2 byly nově začleněny do ploch 823 v kombinaci s plochou K 89, takže i pro tyto pozemky platí následná možnost vyvlastnění a vznik předkupního práva pro odpůrce a Českou republiku.
 - 5) Pozemky p.č. 1495/3 (dle grafické části ÚP Šumperk pouze jeho malá část) a 1496/2 byly nově začleněny do plochy 424 (veřejné prostranství – veřejná zeleň – rozvojová plocha změny v krajině) v kombinaci s plochou PP-17, která má sloužit pro veřejně prospěšná opatření pro snižování ohrožení v území povodněmi a jinými přírodními katastrofami a pro zvyšování retenčních schopností území, a s plochou K 89. V důsledku uvedeného je možné tyto pozemky rovněž vyvlastnit a vzniklo k nim také právo předkupní pro odpůrce a pro Českou republiku.
 - 6) Pozemek p.č. 1495/3 (dle grafické části ÚP Šumperk jeho větší část) byl nově začleněn do plochy 430 (plocha smíšená o výrobní – rozvojová plocha přestavby).
 - 7) Pozemek p.č. 1570/4 byl nově začleněn do ploch 424 a 433 (veřejné prostranství – veřejná zeleň – rozvojová plocha změny v krajině) v kombinaci s plochou PP-17 a plochou K 89, v důsledku čehož je možné i tento pozemek vyvlastnit a také k němu vzniklo předkupní právo pro odpůrce a Českou republiku.
 - 8) Pozemky p.č. 1589/7 a 1586/8 byly nově začleněny do plochy 433 v kombinaci s plochou K 89, a proto je možné je jednat vyvlastnit a jednat k nim vzniklo právo předkupní pro odpůrce a Českou republiku.
 - 9) Pozemek p.č. st. 6260/1 byl nově začleněn do ploch 433 a PP-17 v kombinaci s plochou K 89, v důsledku čehož je možné jej vyvlastnit a zároveň vzniklo předkupní právo pro odpůrce a Českou republiku.

Navrhovatel dále uvedl, že v důsledku popsanych provedených změn došlo k nepřijatelnému zásahu do jeho vlastnických práv, a to způsobem, který vymezil jako

- a) závažné procesní vady pro vypořádání námitek navrhovatele;
- b) nejasný rozsah předkupních práv zatěžujících dotčené pozemky včetně rozporu mezi textovou a grafickou částí ÚP Šumperk;
- c) nepřiměřenost při změně způsobu využití některých dotčených pozemků, které se nacházejí v uzavřené části areálu navrhovatele areálu Cembrit.

Vymezené důvody navrhovatel podrobněji odůvodnil takto:

ad a) závažné procesní vady při vypořádání námitek navrhovatele

Navrhovatel jako osoba oprávněná podle § 52 odst. 1, 2 stavebního zákona řádně a ve stanovené lhůtě podal námítky. Ačkoliv Zastupitelstvo dodrželo zákonem požadovaný postup i lhůty pro zveřejnění a projednání konceptu a návrhu ÚP Šumperk, ve svém usnesení č. 338/11 ze dne 22.9.2011 navrhlo vypořádat se pouze s námitkami 1 až 4 a úplně pominulo námitku 5. Rozhodnutím o námitkách, které je součástí odůvodnění ÚP Šumperk, se pak vypořádalo jen s námitkami 1 až 3 a úplně pominulo námitky 4 a 5. Z uvedených tří námitek navrhovatele pak Zastupitelstvo dle svého výroku plně vyhovělo pouze námitce 1, námitky 2 a 3 odmítlo bez jakéhokoliv podrobnějšího odůvodnění. V případě námitky 2 více méně pouze konstatovalo, že maximální výše zástavby zůstane tak, jak je uvedena v návrhu ÚP Šumperk, v případě námitky 3, že navrhovaný nadregionální biokoridor je do ÚP Šumperk převzat z nadřazené územně plánovací dokumentace Olomouckého kraje, pozemky leží v aktivní zóně záplavového území a podléhají vyvlastnění. Navrhovatel v této

souvislosti poukázal na ust. § 172 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen správní řád), které stanoví, že rozhodnutí o námitkách musí obsahovat vlastní odůvodnění a uveďte se jako součást odůvodnění opatření obecné povahy. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) vyplývá, že rozhodnutí o námitkách vznesených k návrhu opatření obecné povahy musí obsahovat vlastní odůvodnění toho, jak s uplatněnými námitkami správní orgán naložil a proč s nimi tak naložil. Z odůvodnění musí být zřejmé nejen důvody zamítnutí námítky, ale též podklady, které k zamítnutí výroku vedly a úvahy, kterými se Zastupitelstvo řídilo při hodnocení námítky. V posuzované věci Zastupitelstvo neodůvodnilo zamítnutou námitku 2 a úplně pominulo námitku 4. Námitku 5 sice také pominulo, ale tato námitka se týkala pozemků ve vlastnictví třetích osob, nikoliv navrhovatele, proto její pominutí nezkracuje práva navrhovatele. Pokud jde o námitku 3, je sice pravdou, že zásady územního rozvoje Olomouckého kraje (dále jen ZÚR OK) se zřízením biokoridoru K 89 počítají, ale pouhé konstatování tohoto faktu je nedostačující. V odůvodnění rozhodnutí o námitce je potřeba rozvést všechny požadované náležitosti, případně je možné odůvodnění docílit odkazem na podrobné zdůvodnění a informace v konkrétních člancích ZÚR. Zastupitelstvo nejen, že toto neučinilo, ale úplně opomnělo zdůvodnit, proč zůstaly konkrétní pozemky z dotčených pozemků nadále v soupisu pozemků určených pro vyvlastnění nebo využití předkupního práva (tj. v soupisu pozemků zařazených též do ploch PP-16 a PP-17). Dále navrhovatel uvedl k námitce 1, že jí sice Zastupitelstvo formálně vyhovělo, ale v přijatém ÚP Šumperk ji nijak nezohlednilo. Z textové i grafické části ÚP Šumperk je patrné, že plochy 424 a 433 plně pokrývají pozemky p.č. 1570/4, 1586/7 a 1586/8, 1496/2, které jsou v katastru nemovitostí zapsány jako manipulační a jiná plocha, ale jsou fakticky využívány jako skladová a manipulační plocha pro vlastní průmyslovou činnost navrhovatele a zároveň zasahují do pozemků p.č. 1495/3 a st. 6260/1, které jinak mají být součástí plochy smíšené výrobní. Přes plochu 424 i 433 se navíc i nadále předpokládá zřízení cyklostezky. Skutečnost, že Zastupitelstvo nevycházelo v procesu přijímání ÚP Šumperk ani z aktuálních podkladů (zejména aktuální katastrální mapy), ani nereflektovalo faktický způsob využití výše uvedených pozemků a toto pochybení ani po námitce 1, následném veřejném projednání a společné pracovní schůzce se zástupci odpůrce plně nezhojilo, představuje závažnou procesní vadu. Navrhovatel ve shora uvedeném spatřuje procesně vadný postup Zastupitelstva při vypořádání jeho námitek, přičemž v důsledku závažných procesních vad byl navrhovatel zkrácen na svých vlastnických právech a ÚP Šumperk byl tak v části dotčených pozemků začleněných do ploch K 89, 433, 424 a PP-16 a PP-17 vydán v rozporu se zákonem.

ad b) nejasný rozsah předkupních práv zatěžujících dotčené pozemky (včetně rozporu mezi textovou a grafickou částí ÚP Šumperk)

Z grafické i textové části ÚP Šumperk je patrné, že plochy 424 a 433 plně pokrývají pozemky p.č. 1570/4, 1586/7 a 1586/8, 1496/2 a zároveň zasahují do pozemků p.č. 1495/3 a st. 6260/1, v důsledku čehož se na tyto pozemky podle textové části ÚP Šumperk v jejich plném rozsahu, podle grafické části však jen v malé části vztahuje zatížení předkupním právem pro odpůrce. Tyto zmiňované pozemky jsou zároveň součástí plochy PP-17 (s výjimkou pozemků p.č. 1586/7 a 1586/8) a plochy K 89, v důsledku čehož jsou zatíženy předkupním právem pro odpůrce, ale též pro Českou republiku a navíc je možné je také vyvlastnit. Další z dotčených pozemků a to p.č. 1507/1, 1507/2, 1507/3 a 1526 jsou jednak součástí plochy 823, ale zejména

ploch PP-16 a K 89, v důsledku čehož jsou zatíženy předkupním právem pro odpůrce, ale také pro Českou republiku, ale navíc je též možné je vyvlastnit. U všech v této části návrhu uvedených pozemků došlo k zatížení předkupními právy dvou subjektů ve stejném pořadí, u nichž není zřejmé, v jakém rozsahu pozemky zatěžují. Jednak je zde otázka existence těchto práv jakožto práv konkurenčních, neboť není jasné, jak by byla vykonána a jednak existuje rozpor mezi grafickou částí ÚP Šumperk, z níž se citované pozemky zdají být zatíženy pouze v malé části a textovou částí ÚP Šumperk, která vůbec s částmi pozemků nepracuje. Tyto nejasnosti se s odkazem na ustálenou judikaturu NSS jeví jako nepřijatelný zásah do vlastnických práv navrhovatele. Vzhledem k nepřijatelnosti zásahu do práv zaručených Ústavou České republiky (dále jen Ústava) a Listinou základních práv a svobod (dále jen Listina) má navrhovatel zato, že je dán důvod pro zrušení části ÚP Šumperk v rozsahu dotčených pozemků začleněných do ploch PP-16, PP-17, K 89, 433 a 424.

ad c) nepřiměřenost při změně způsobu využití některých z dotčených pozemků, které se nachází v uzavřené části areálu Cembrit.

Jak již navrhovatel uvedl, pozemky p.č. 1570/4, 1586/7, 1586/8 a 1496/2 jsou doposud užívány jako skladová a manipulační plocha pro vlastní průmyslovou činnost navrhovatele a jsou umístěny v uzavřené části areálu Cembrit. Na těchto pozemcích jsou umístěny objekty protipovodňové ochrany areálu Cembrit. To vše je zřejmé z kolaudačních rozhodnutí na stavby umístěné na těchto pozemcích, či v jejich bezprostředním sousedství. Jejich začlenění do plochy 433 (resp. 424) neodpovídá dosavadnímu faktickému způsobu využití, což může s odkazem na ustálenou judikaturu NSS (např. rozsudky ze dne 19.5.2011 č.j. 1Ao 2/2011-17 a ze dne 8.2.2012 č.j. 6Ao 8/2011-74) vést k nepřiměřenému zásahu do vlastnických práv navrhovatele. Z ustálené judikatury NSS (např. rozsudky ze dne 27.9.2005 č.j. 1Ao 1/2005-98, ze dne 5.2.2009 č.j. 2Ao 4/2008, ze dne 23.9.2009 č.j. 1Ao 1/2009, nebo usnesení ze dne 21.7.2009 č.j. 1Ao 1/2009) pak navrhovatel dovodil, že podmínkou zákonnosti jakéhokoliv územního plánu je, že veškerá omezení vlastnických a jiných věcných práv z něho vyplývajících mají ústavně legitimní a o zákonné cíle opřené důvody a jsou činěna jen v nezbytně nutné míře a nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle (zásada subsidiarity a minimalizace zásahu). Navíc je zcela nepřijatelné, aby územní plán záměrně vytvářel předpoklady pro vyvlastnění majetku, neboť takový postup je v přímém rozporu s Ústavou a Listinou. Navrhovatel namítl, že pro umístění plochy 433 (resp. 424) a provedení cyklostezky existují prokazatelně alternativní řešení na jiných pozemcích včetně pozemků navrhovatele, jmenovitě pozemků p.č. 1506/1, 1506/2, 1526, 1507/1 a 1507/2 umístěných mimo hlavní výrobní areál (za řekou Desnou), které jsou v současné době užívány jakožto zelená plocha Základní kynologickou organizací Šumperk – Vikýřovice na základě nájemní smlouvy s navrhovatelem ze dne 16.12.2010. Na toto alternativní řešení navrhovatel v rámci veřejného projednání námitek a poté při pracovní schůzce upozorňoval a dokonce o přijatelném řešení vedl korespondenci s pracovníci odpůrce. Odpůrce však tato řešení nezohlednil. Přijaté řešení ohledně pozemků umístěných v uzavřené části areálu Cembrit považuje navrhovatel za nepřiměřené a nevyvážené co do poměru mezi veřejným zájmem a zásahem do vlastnických práv navrhovatele, když spočívá nejen v začlenění takto uzavřených pozemků do ploch veřejného prostranství – veřejné zeleně (424 a 433), ale je samo o sobě v rozporu s definicí veřejného prostranství podle § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, v platném znění, ale též

v jejich začlenění do plochy PP-17 a plochy K 89, v důsledku čehož jsou jednak zatíženy předkupním právem pro odpůrce a Českou republiku, ale mohly by též podléhat vyvlastnění. Dle původního ÚP sice diskutované pozemky byly umístěny v ploše rekreační zeleně, toto funkční vymezení ale nezatěžovalo navrhovatele ani předkupním právem obce či státu, ani rizikem vyvlastnění. Řešení zvolené ÚP Šumperk tak proti původnímu ÚP navrhovatele zatížilo mnohem více a nepřiměřeně. Vzhledem k nepřiměřenosti zásahu do práv zaručených Ústavou a Listinou má navrhovatel zato, že je dán důvod pro zrušení části ÚP Šumperk v rozsahu dotčených pozemků začleněných do ploch 433, 424, PP-17 a K 89.

II. Vyjádření odpůrce

Odpůrce se k návrhu vyjádřil ve stanovisku ze dne 8.1.2013. K námitce č. 1 uvedl, že návrh ÚP Šumperk byl upraven na společném pracovním jednání dne 16.8.2011 podle aktuální katastrální mapy s nakresleným dohodnutým koridorem pro plochy veřejných prostranství – veřejná zeleň, které zaručují zejména průchodnost podél břehu řeky Desná (viz zákres do aktuální katastrální mapy). Zastupitelstvo tak vyhovělo námitce č. 1 a ÚP Šumperk byl upraven tak, aby byla plocha č. 433 upravena dle aktuální katastrální mapy. Pás břehové zeleně vymezený jako „plocha veřejných prostranství – veřejná zeleň“ k zajištění biokoridoru a průchodnosti území byl následně zúžen a tím upraven dle požadavků navrhovatele, tj. všechny námitkou dotčené pozemky (zejména p.č. 1495/3) za hrází protipovodňové ochrany využívané jako skladové a manipulační prostory pro průmyslovou činnost byly zahrnuty do ploch č. 430 a č. 431 (plochy smíšené výroby). K námitce 2 odpůrce uvedl, že této se návrh na zrušení územního plánu nedotýká, přesto k tomu uvádí, že námitka č. 2 byla dostatečně odůvodněna, resp. bylo vysvětleno, že ÚP Šumperk nikterak neohrožuje další užívání stávajícího objektu na st. p.č. 1039/1 s vyšší výškou, než je nastavená maximální výška v ploše. Jednotná výšková regulace je stanovena v řešeném území paušálně pro plochy smíšené výroby kvůli zachování krajinného rázu města, resp. kvůli ochraně dálkových pohledů na město. Námitka 3 byla podle odpůrce dostatečně zdůvodněna jednak v ZÚR OK a jednak v odůvodnění ÚP Šumperk (viz strana 212 kapitoly D bod č. 6.4 odůvodnění ÚP Šumperk, kde je uvedeno podrobné zdůvodnění navrhovaného řešení včetně odkazů na články ZÚR OK). Toto odůvodnění bylo součástí jak návrhu ÚP před veřejným projednáním, tak je součástí vydaného ÚP. Navrhovatel se s ním mohl seznámit ve všech fázích projednání. K námitkám 4 a 5 odpůrce uvedl, že tyto námitky a jejich odůvodnění byly Zastupitelstvu známy, avšak při následné administraci nedopatřením vypadlo jejich vypořádání (viz částečný výpis usnesení Zastupitelstva č. 338/11 včetně přílohy a zápisu z jednání Zastupitelstva).

K otázce nejasného rozsahu předkupních práv zatěžujících dotčené pozemky včetně rozporu mezi textovou a grafickou částí ÚP Šumperk odpůrce uvedl, že podle jeho názoru je možné předkupním právem zatížit pozemky ve prospěch více subjektů. Rovněž odmítá námitku, že by došlo k rozporu mezi grafickou a textovou částí ÚP Šumperk ve věci vymezení pozemků zatížených předkupním právem, tak jak namítá navrhovatel, ale je v souladu se stavebním zákonem a jeho prováděcími vyhláškami. K pozemku určenému ÚP Šumperk v tomto konkrétním případě pro veřejné prospěšné opatření má oprávněná osoba v rozsahu vymezeném tímto ÚP předkupní právo. V grafické části je možno mj. vymezit pouze určitou část pozemku, zatímco

v textové části je takto dotčený pozemek uveden jeho parcelním číslem, tudíž celý. Součástí nabídky vlastníka na převod části pozemku oprávněné osobě je tak pouze příslušná část pozemku (§ 101 stavebního zákona). K námitce nepřiměřenosti při změně způsobu využití některých z dotčených pozemků nacházejících se v uzavřené části areálu Cembrit odpůrce uvedl, že pozemky nebo jejich části dotčené vymezeným nadregionálním biokoridorem K 89 jsou dle platné nadřazené územní plánovací dokumentace (ZÚR OK) jedinými možnými pozemky pro realizaci biokoridoru v této části města (str. 30 ZÚR OK, právní stav po aktualizaci). Tyto pozemky nemohou být z podstaty jejich využití vymezeny jako zastavitelné plochy, avšak jako plochy primárně určené pro zeleň. Veřejný zájem na vymezení biokoridoru podél řek je tak dle odpůrce nadřazen nad zájmy navrhovatele. Proto se odpůrce domnívá, že nedošlo k nepřiměřené změně způsobu využití dotčených pozemků navrhovatele. Závěrem odpůrce zdůraznil, že v průběhu řízení dostatečně komunikoval s navrhovatelem, snažil se mu vyjít vstříc, návrh ÚP Šumperk upravil dle přiměřeného dohodnutého nákresu, zmenšil rozsah plochy veřejného prostranství nad rámec námítky navrhovatele (např. zařadil do ploch smíšených výrobních i pozemek p.č. 1570/2). Tímto postupem odpůrce vyvažoval veřejný zájem (průchodnost území územní systém ekologické stability a protipovodňovou ochranu) a zájem navrhovatele, což v souladu s judikaturou NSS představuje rozumný kompromis a přiměřenost výsledného řízení. Odpůrce má zato, že navrhovatel nebyl vydáním ÚP Šumperk zkrácen na svých právech zaručených Ústavou a Listinou a proto navrhl zamítnutí návrhu.

III.

Postup soudu

Při posuzování přípustnosti a důvodnosti návrhu vycházel krajský soud z judikatury NSS, zejména z usnesení rozšířeného senátu ze dne 21.7.2007 č.j. 1Ao 1/2009-120, v němž rozšířený senát mj. vyslovil, že ten, kdo je aktivně legitimován k návrhu podle § 101a a následujících s.ř.s., může tvrdit i porušení svých procesních práv v rámci procedury tvorby územního plánu, je-li představitelné, že toto porušení mohlo mít za následek dotčení těch jeho hmotných práv, od nichž se odvíjí aktivní legitimace; dále uvedl, že odpůrcem v řízení podle § 101a a následujících s.ř.s. je obec, jejíž zastupitelstvo územní plán vydalo. Rozšířený senát dále vyslovil, že podmínkou zákonnosti územního plánu, kterou soud vždy zkoumá v řízení podle § 101a a násl. s.ř.s. je, že veškerá omezení vlastnických a jiných věcných práv z něho vyplývajících mají ústavně legitimní a o zákonné cíle opřené důvody a jsou činěna jen v nezbytně nutné míře a nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle (zásada subsidiarity a minimalizace zásahu). Za předpokladu dodržení zásady subsidiarity a minimalizace zásahu může územním plánem dojít k omezení vlastníka nebo jiného nositele věcných práv k pozemkům či stavbám v území regulovaném tímto plánem, nepřesáhnou-li spravedlivou míru; taková omezení nevyžadují souhlasu dotyčného vlastníka a tento je povinen strpět je bez náhrady. Dále rozšířený senát uzavřel, že shledá-li soud v přezkoumávaném územním plánu dodržení těchto zásad, není důvodem ke zrušení územního plánu ani to, že omezení vlastníka nebo jiného nositele věcných práv přesáhlo spravedlivou míru; případnou náhradu za ně nelze poskytnout v rámci procesu tvorby územního plánu.

Krajský soud se v posuzované věci řídil i další judikaturou NSS týkající se přezkumu opatření obecné povahy a dále vycházel z toho, že podle ust. § 101d odst. 1 s.ř.s. je při rozhodování soud vázán rozsahem a důvody návrhu. NSS v rozsudku ze dne 27.9.2005 č.j. 1Ao 1/2005-98 publikovaném ve Sb. NSS pod č. 740/2006 vyslovil, že: „...soud při zkoumání důvodnosti návrhu postupuje v pěti krocích tzv. algoritmu přezkumu opatření obecné povahy. V prvním kroku soud zkoumá, zda napadené opatření obecné povahy bylo vydáno orgánem, který k tomu měl pravomoc. V druhém kroku se soud zabývá, zda orgán, který opatření vydal, nepřekročil zákonem stanovené meze své působnosti (věcné, osobní, prostorové a časové). V třetím kroku soud posuzuje zákonnost postupu odpůrce při vydávání napadeného opatření obecné povahy. Ve čtvrtém kroku se pak soud zaměřuje na otázky obsahového souladu napadeného opatření obecné povahy se zákonem, tedy s hmotněprávními předpisy. Poslední krok přezkumu pak spočívá ve zkoumání souladu opatření obecné povahy se zásadou proporcionality. Soud při přezkumu postupuje od prvního kroku k dalším s tím, že pokud u některého z kroků algoritmu shledá důvod pro zrušení napadeného opatření obecné povahy, aplikací dalších kroků se již věcně nezabývá, ledaže by povaha věci, zejména s ohledem na dopad soudního rozhodnutí a další průběh řízení o vydání opatření obecné povahy naznačení dalšího postupu vyžadovala, zejména z důvodů eliminací případných příštích opakovaných soudních sporů postavených na argumentaci vznesené již v projednávaném návrhu.“

IV.

Přípustnost návrhu

Krajský soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti návrhu. Podle ust. § 101a zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění, (dále jen s.ř.s.) návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl ve svých právech opatření obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Pokud je podle zákona současně oprávněn ve věci, ve které bylo opatření obecné povahy užito, podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh, může navrhnout zrušení opatření obecné povahy jen společně s takovým návrhem. Navrhovatel je vlastníkem nemovitostí zapsaných na LV č. 563 v k.ú. Šumperk, které tvoří pozemky a stavby využívané pro podnikatelskou činnost jako výrobní areál navrhovatele. Navrhovatel tvrdí, že vydáním ÚP Šumperk došlo ke zkrácení jeho subjektivních hmotných práv, když k pozemkům začleněným do ÚP Šumperk vzniklo zatížení předkupním právem pro odpůrce a Českou republiku a dále vyvstala možnost tyto pozemky vyvlastnit. V těchto důsledcích začlenění pozemků do ÚP Šumperk spatřuje navrhovatel nepřijatelný zásah do svých práv zaručených Ústavou a Listinou. Dále navrhovatel např. zdůraznil to, že pozemky začleněné do plochy 433 (resp. 424) neodpovídají dosavadnímu faktickému způsobu využití, když doposud byly užívány jako skladová a manipulační plocha pro vlastní průmyslovou činnost navrhovatele a jsou umístěny v uzavřené části areálu Cembit. Jejich začleněním do uvedených ploch zahrnujících veřejné prostranství – veřejnou zeleň – rozvojové plochy změny v krajině spatřuje nepřiměřenost zásahu do svých vlastnických práv. Navrhovatel rovněž zdůraznil porušení svých práv z důvodu nezákonnosti postupu odpůrce při odůvodnění rozhodnutí o námitkách, které prakticky absentuje, případně je nedostatečné.

Soud má zato, že potencionální zásah do práv je myslitelný v zásadě u každého vlastníka nemovitostí umístěných v území regulovaném územním plánem. Územní plán tím, že určuje podmínky pro využití ploch s rozdílným způsobem využití, s určením převažujícího účelu využití, přípustného využití, nepřípustného využití, podmíněně přípustného využití ploch, a stanoví podmínky prostorového uspořádání, apod., v zásadě omezuje vlastníka nemovitostí v takto určených plochách, v jeho právu užívat nemovitost jiným než takto stanoveným způsobem. Pokud jde o tvrzené porušení procesních práv navrhovatele, nelze vyloučit zásah do jeho právní sféry. Pokud z důvodu tvrzeně vadného postupu odpůrce bylo stanovení budoucího plánovaného využití ploch zahrnujících i pozemky ve vlastnictví navrhovatele, včetně podmínek pro toto využití, je zásah do právní sféry navrhovatele myslitelný. Z uvedených důvodů má soud za nepochybné, že navrhovatel je osobou oprávněnou k podání návrhu na zrušení územního plánu.

V.

Přezkum procesního postupu při vydávání územního plánu

Dále se krajský soud zabýval otázkou pravomoci a působnosti odpůrce k vydání napadeného opatření obecné povahy. Účastníci otázky pravomoci a působnosti odpůrce nijak nezpochybňují a ani soud nemá důvod o této skutečnosti pochybovat. Pro úplnost krajský soud dodává, že pravomoc zastupitelstva obce vydat územní plán vyplývá z ust. § 6 odst. 5 písm. c) stavebního zákona, takže napadené OOP bylo vydáno orgánem, kterému zákon svěřuje pravomoc k této formě výkonu veřejné moci. Ze stejného ustanovení stavebního zákona vyplývá také věcná působnost zastupitelstva obce k vydání územního plánu. Z napadeného OOP jednoznačně vyplývá, že o jeho vydání rozhodlo zastupitelstvo obce, tedy orgán věcně příslušný. Také hledisko místní působnosti bylo naplněno, když napadené OOP zahrnuje pouze území města Šumperk, takže zastupitelstvo obce bylo v posuzované věci orgánem místně příslušným pro vydání OOP.

Na základě shora uvedeného mohl soud přistoupit k třetímu kroku algoritmu soudního přezkumu opatření obecné povahy, kterým je zkoumání toho, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem daným způsobem.

VI.

Postup odpůrce při rozhodování o námitkách navrhovatele

Z listinných podkladů zaslaných navrhovatelem a odpůrcem bylo zjištěno, že návrh ÚP Šumperk byl vystaven k veřejnému nahlédnutí od 25.5.2011 do 9.7.2011. K takto vystavenému návrhu mohl každý, jehož práva nebo zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, uplatnit písemné připomínky nebo na veřejném projednání ústní připomínky (§ 172 odst. 4 správního řádu). Navrhovatel jako vlastník dotčených nemovitostí podal k návrhu ÚP Šumperk písemné odůvodněné námitky, a to dne 23.6.2011. Právní rámec týkající se podání námitek proti opatření obecné povahy a jejich vypořádání správním orgánem stanoví ust. § 172 odst. 5 správního řádu, podle kterého: *vlastníci nemovitostí, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy souvisejí s výkonem vlastnického práva mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, nebo učiní-li tak správní orgán, i jiné osoby,*

jejichž oprávněné zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, mohou podat proti návrhu opatření obecné povahy písemné odůvodněné námitky ke správnímu orgánu ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho zveřejnění. Zmeškání úkonu nelze prominout. O námitkách rozhoduje správní orgán, který opatření obecné povahy vydává. Jestliže by vyřízení námítky vedlo k řešení, které přímo ovlivní oprávněné zájmy některé osoby jiným způsobem než návrh opatření obecné povahy, a není-li změna zjevně též v její prospěch, zjistí správní orgán její stanovisko. Rozhodnutí o námitkách, které musí obsahovat vlastní odůvodnění, se uvede jako součást odůvodnění opatření obecné povahy (§ 173 odst. 1). Proti rozhodnutí se nelze odvolat ani podat rozklad. Změna nebo zrušení pravomocného rozhodnutí o námitkách může být důvodem změny opatření obecné povahy.

V posuzované věci není sporu o tom, že navrhovatel, který podal písemné odůvodněné námitky dne 23.6.2011, tak učinil v zákonné lhůtě 30 dnů ode dne zveřejnění návrhu.

V námitce č. 1 požadoval navrhovatel upravit plochu č. 433 (plocha veřejných prostranství – veřejná zeleň) s ohledem na stávající stav – vybudovanou protipovodňovou hráz Cembrit a. s., která je vystavěna do výšky 319,5 m; dále že nově navržený prostor dle ÚP zahrnuje i stávající zpevněné plochy za hrází protipovodňové ochrany navrhovatele, které jsou využívány jako skladové a manipulační prostory pro vlastní průmyslovou činnost; dále nutnost respektovat úložné kabely VN vedoucí mezi protipovodňovou hrází a řekou Desnou včetně ochranného pásma. Navrhovatel dále uvedl, že nově navrhovaná cyklostezka v této oblasti není žádoucí.

V části napadeného OOP, v níž je obsaženo rozhodnutí o námitkách (strana 9 textové části), je k této námitce uvedeno: „*upraveno dle aktuální katastrální mapy*“ a pod tímto textem je dále uvedeno „*ANO*“. Jiné odůvodnění rozhodnutí o námitce č. 1 nebylo učiněno. Z výše citovaného ust. § 172 odst. 5 správního řádu plyne, že rozhodnutí o námitkách, které musí obsahovat vlastní odůvodnění toho, jak s nimi správní orgán naložil a proč s nimi tak naložil, je součástí odůvodnění opatření obecné povahy. Přestože v případě rozhodnutí o námitkách nejde o klasické rozhodnutí ve správním řízení, předpokládá se, že způsob vypořádání námítky bude proveden kvalifikovaným způsobem. K tomu směřuje také ust. § 174 odst. 1 správního řádu, které stanoví, že v řízení podle této části (poznámka soudu – část šestá správního řádu upravující opatření obecné povahy) platí obdobně ustanovení části první a přiměřeně ustanovení části druhé. Část druhá správního řádu přitom obsahuje obecná ustanovení o správním řízení, kam spadá také ust. § 68 odst. 3 správního řádu upravující náležitosti správního rozhodnutí. Na vázanost ust. § 68 odst. 3 správního řádu v rámci rozhodování o námitkách poukázal ve své judikatuře také NSS, a to např. v rozsudku ze dne 16.12.2008 č.j. 1Ao 3/2008-136, kde uvedl: „...i v odůvodnění opatření obecné povahy je nutno uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů (§ 68 odst. 3 a § 174 odst. 1 správního řádu z r. 2004). Nedostatek rozhodovacích důvodů způsobuje jeho nepřezkoumatelnost“. K uvedené námitce č. 1 je nutno uvést, že se svým obsahem dotýká tří tematických okruhů, v nichž spatřuje navrhovatel ohrožení svých práv. Navrhovatel za prvé požaduje úpravu plochy č. 433 s ohledem na stávající stav, přičemž poukazuje na vybudování protipovodňové hráže navrhovatele a dále na skutečnost, že stávající zpevněné

plochy jsou využívány jako skladové a manipulační prostory pro průmyslovou činnost navrhovatele. Za druhé upozorňuje, že je nutné respektovat úložné kabely VN vedoucí mezi protipovodňovou hrází a řekou Desnou včetně ochranného pásma a za třetí vyslovuje nesouhlas s navrhovanou cyklostezkou v této oblasti. Jakkoliv lze z extrémně minimalistického vyjádření odpůrce dovodit, že námitce navrhovatele vyhověl, je zcela nepřezkoumatelné, které části námitky se tento kladný přístup týká, z jakých důvodů bylo námitce vyhověno a jak se toto vyhovění promítlo fakticky do územního plánu. Odůvodnění odpůrce učiněné shora citovaným způsobem tedy nemá vůbec žádnou vypovídající hodnotu a hrubě nerespektuje ust. § 68 odst. 3 správního řádu. Nedostatek řádného zdůvodnění pak mj. vede k tomu, že navrhovatel zpochybňuje samotné vyhovění této námitce odpůrcem, když je označuje za formální úkon, který de facto v přijatém OOP nenašel zohlednění (strana 7 podaného návrhu). Dodatečná argumentace odpůrce uvedená ve vyjádření k návrhu na zrušení části OOP nemůže být relevantním tvrzením, neboť není způsobila nahradit odůvodnění jeho rozhodnutí. Dle ustálené judikatorní praxe správních soudů k dodatečným vyjádřením správních orgánů učiněných v rámci soudního přezkumu, jimiž se snaží doplnit chybějící argumentaci či jiné nedostatky učiněné v rámci správního řízení, soud není oprávněn přihlížet.

V námitce č. 2 navrhovatel ve vztahu k ploše č. 431 (smíšené výrobní plochy) požadoval ponechat stávající maximální výšku zástavby 19 m s ohledem na svůj objekt st.p. 1309/1. V části OOP obsahující rozhodnutí o námitkách (strana 9 napadeného OOP) je k této námitce uvedeno odůvodnění: *„maximální výška nové zástavby bude ponechána na 15 metrů. Stanovená výška se týká pouze nových objektů, stávající objekt lze upravovat v souladu s vydaným koulaudačním souhlasem.“* Pod tím je uvedeno „NE“. Dle názoru krajského soudu ani v rámci vypořádání této druhé námitky nedostal odpůrce své povinnosti řádně zdůvodnit své závěry. Z citovaného textu je seznatelné, že námitku považuje za nedůvodnou a sděluje, že maximální výška nové zástavby 15 metrů bude ponechána a že se dotýká pouze nových objektů. Není však již seznatelné, jaké důvody odpůrce k tomuto stanovisku vedly, ale hlavně není jednoznačně vyjádřeno, že toto jeho stanovisko neohrožuje užívání stávajícího objektu navrhovatele st.p.č. 1309/1, jehož výška přesahuje limit 15 metrů a to s ohledem na část odůvodnění: *„... stávající objekt lze upravovat v souladu s vydaným kolaudačním souhlasem...“*, když tento text sám o sobě má zcela nejednoznačný obsah a bez jeho bližšího odůvodnění nelze usuzovat, jaké úpravy má odpůrce na mysli a zda tedy úprava objektu navrhovatele bude v důsledku nového územního plánu aktuální či nikoliv. Zamítnutí námitky č. 2 tak není odůvodněno srozumitelným způsobem, aby měl navrhovatel jednoznačnou odpověď na budoucnost svého objektu, ve vztahu k němuž má obavu z ohrožení svých vlastnických práv. Důvody vedoucí k jednotné výškové regulaci odpůrce uvedl opět až ve vyjádření k návrhu na zrušení části OOP, což je však z důvodů již shora uvedených zcela irrelevantní.

Třetí námitku vznesl navrhovatel k plochám 430, 433, 823 – K 89 Biokoridor – ve vztahu k nimž namítá rozšíření biokoridoru na konkrétně uvedené pozemky v jeho vlastnictví (č.p. 1506/1, 1506/2, 1507/1, 1507/2, 1507/3, 1526, 1586/1, 1586/2, 1495/3, 1496/2), které jsou využívány pro vlastní průmyslovou činnost navrhovatele a proto žádá o jejich vynětí ze soupisu pozemků pro vyvlastnění nebo využití předkupního práva. V příslušné části textové části napadeného OOP (strana 9) se odpůrce vypořádal s námitkou takto: *„biokoridor K 89 je do územního plánu převzatý*

z nadřazené územně plánovací dokumentace Olomouckého kraje (ZÚR). Všechny takto vymezené pozemky podléhají v ÚP Šumperka vyvlastnění. Uvedené plochy leží v aktivní zóně záplavového území.“ Pod tím je uvedeno „NE“. Odpůrce tímto odůvodněním vypořádal námitku jako nedůvodnou prostým odkazem na ZÚR OK, jakožto nadřazenou územně plánovací dokumentaci. Je nepochybné, že ZÚR OK jsou pro odpůrce závazným podkladem při tvorbě územního plánu, nicméně konkrétní námitku vlastníka dotčených pozemků nelze vypořádat pouhým obecným odkazem na tento dokument. Vzhledem k vázanosti § 68 odst. 3 správního řádu a vzhledem ke konkretizaci pozemků navrhovatele v námitce měla být minimálně označena konkrétní část ZÚR OK, která se k námitce vztahuje tak, aby bylo přezkoumatelným způsobem seznatelné, proč považuje odpůrce námitku navrhovatele za nedůvodnou. Odpůrce zde pouze poukázal na podklad svého rozhodnutí, tj. ZÚR OK, ale neprovedl už žádnou úvahu ve shora nastíněném smyslu. V posuzované věci tak žádné podrobné zdůvodnění a informace, příp. porovnání obsahu ZÚR OK a konkrétních požadavků navrhovatele nebylo odpůrcem provedeno. Argumentace obsažená ve vyjádření odpůrce k návrhu na zrušení části OOP je jednak irelevantní z důvodů, které již byly shora uvedeny ve vztahu k námitkám 1 a 2, ale také nepřipadná, neboť tvrzení, že s obsahem ZÚR OK se mohl navrhovatel seznámit již v předchozích fázích projednání, je neakceptovatelné. Okruh námitek, které je oprávněn vlastník dotčených nemovitostí vznést k návrhu OOP, není nijak věcně limitován a není závislý na výsledcích předchozích fází projednávání. Odkaz na odůvodnění ÚP Šumperk (str. 212 kapitola D, bod č. 6.4) je rovněž nepřijatelný, neboť odůvodnění rozhodnutí o námitce musí obstát samo o sobě a rozhodnutí o námitce musí představovat kompaktní celek výroku a odůvodnění rozhodnutí. Nelze připustit, aby chybějící odůvodnění rozhodnutí o námitce nebo nedostatečné odůvodnění bylo nahrazováno odůvodněním samotného OOP. Ve vztahu k této námitce č. 3 je také nutno dát navrhovateli za pravdu v tom, že se odpůrce nijak nevypořádal s požadavkem navrhovatele vyjmout jím označené pozemky v jeho vlastnictví ze soupisu pozemků určených pro vyvlastnění nebo využití předkupního práva.

Čtvrtá námitka navrhovatele se vztahovala k ploše 430, ve vztahu k níž namítl, že zde chybí zakreslení rozvodu STL plynu. Podle obsahu napadeného OOP zůstala tato námitka zcela nevypořádaná, resp. rozhodnutí o ní není součástí napadeného OOP. Odpůrce tuto skutečnost nerozporuje a na vysvětlenou uvedl, že k jejímu nezahrnutí do konečného textu OOP došlo v důsledku administrativního pochybení, přičemž poukázal na výpis z usnesení Zastupitelstva č. 338/11 obsahující návrh rozhodnutí o námitkách uplatněných k návrhu ÚP Šumperk, v němž je tato námitka zahrnuta a je uvedeno, že se jí nevyhovuje, neboť územní plán stanovuje koncepci pouze páteřního vedení sítí. Odkaz na tento podklad napadeného OOP je však zcela irelevantní, neboť ve smyslu ust. § 172 odst. 5 správního řádu rozhodnutí o námitkách, a tedy také o každé dílčí námitce, musí být součástí odůvodnění opatření obecné povahy.

V páté námitce navrhovatel poukázal na plochy 422, 397, 395 a uvedl, že rozšíření smíšených obytných ploch do oblastí dříve vedených jako smíšené výrobní plochy je z hlediska stávajících průmyslových podniků neakceptovatelné s ohledem na stanovené hygienické limity. Ani rozhodnutí o této námitce není součástí napadeného OOP. Odpůrce se ve vztahu k této námitce vyjádřil shodně jako k námitce předchozí, tj. že v důsledku administrativního pochybení se nestalo rozhodnutí o ní součástí napadeného OOP a odkázal na předložený částečný výpis

z usnesení Zastupitelstva č. 338/11. Z tohoto podkladu napadeného OOP vyplývá, že v návrhu rozhodnutí této námitce nebylo vyhověno s tím, že se jedná pouze o připomínku, když pozemky na uvedených plochách nejsou ve vlastnictví navrhovatele. Ačkoliv o této tvrzené skutečnosti není mezi účastníky sporu, což je dovoditelné z obsahu návrhu (strana 7 odst. 3 návrhu), když i navrhovatel uvádí, že tato námitka se skutečně týkala pozemků ve vlastnictví třetích osob, nikoliv navrhovatele, a proto její pominutí práva navrhovatele nezkracuje, považuje soud za nezbytné zdůraznit, že shora popsany postup odpůrce při překvalifikaci této námítky na pouhou připomínku je nesprávný. Z judikatury NSS (rozsudek ze dne 28.3.2008 č.j. 2Ao 1/2008-51) vyplývá, že rozhodujícím kritériem, dle kterého je podání obsahující výhrady proti návrhu opatření obecné povahy kvalifikováno jako připomínka či námitka (§ 172 odst. 4 a odst. 5 správního řádu), není kvalita či obsahové náležitosti tohoto podání, nýbrž to, kdo výhrady vznesl. Pokud navrhovatel splnil kritéria stanovená v § 52 odst. 2 stavebního zákona, tj. je vlastníkem nemovitostí dotčených návrhem OOP, což odpůrce nezpochybnil, je oprávněn uplatňovat vůči územnímu plánu námitky. Toto ustanovení nelze vykládat restriktivně v neprospěch osoby uplatňující námitky tak, jako by znělo „proti návrhu územního plánu v části, která se jich dotýká“. Všechny výhrady uplatněné navrhovatelem jakožto privilegovanou osobou ve smyslu § 52 odst. 2 stavebního zákona jsou proto námitkami a tak je nutno s nimi naložit. Výhrady subjektu oprávněného podat námitky podle § 52 odst. 2 stavebního zákona vůči návrhu územního plánu nelze již třídit na ty, kterými se odpůrce musí zabývat důkladněji a rozhodnout o nich, a ostatními, kterými se může zabývat pouze povrchně. V uvedeném rozsudku NSS ze dne 28.3.2008 č.j. 2Ao 1/2008-51 sice NSS vyslovil názor, že i přes formální pochybení, kdy došlo posouzení námitek jako připomínek, není důvodem pro zrušení opatření obecné povahy, pokud byly věcně posouzeny a po obsahové stránce s nimi bylo naloženo jako s námitkami, avšak tento názor nelze vztáhnout na posuzovanou věc, neboť odpůrce o této páté námitce navrhovatele vůbec nerozhodl.

S ohledem na shora uvedenou právní argumentaci lze shrnout, že rozhodování odpůrce o námitkách vznesených navrhovatelem v rozporu s ust. § 68 odst. 3 a § 174 odst. 1 správního řádu neobsahuje odůvodnění svědčící o tom, že se odpůrce námitkami navrhovatele řádně zabýval, uvedl důvody svých rozhodnutí, podklady, které k němu vedly a úvahy a kterými se řídil při jejich hodnocení. Rozhodnutí o námitkách je z hlediska své formy ve smyslu ust. § 172 odst. 5 správním rozhodnutím, a proto musí obsahovat vlastní odůvodnění, dle které je třeba klást stejné požadavky jako v případě jiných správních rozhodnutí. V této souvislosti poukazuje krajský soud na rozsudek NSS ze dne 23.7.2009 č.j. 9As 71/2008-109, v němž NSS vyslovil, že: „...v odůvodnění správního rozhodnutí je nutno uvést důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení podkladů pro rozhodnutí a při výkladu právních předpisů a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků řízení a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí (z odůvodnění rozhodnutí musí být mj. seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, proč považuje skutečnosti předstírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené).“ Stejně požadavky jsou kladeny na odůvodnění opatření obecné povahy jako takového (např. rozsudek NSS ze dne 16.12.2008 č.j. 1Ao 3/2008-136 publikovaný ve Sb. NSS pod č. 1795/2009).

S odkazem na shora uvedenou právní argumentaci krajský soud napadenou část opatření obecné povahy zrušil, neboť nebyla vydána zákonem stanoveným způsobem (§ 101d odst. 2, věta první s.ř.s.). Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 76 odst. 1 s.ř.s. v návaznosti na ust. § 101b odst. 4 s.ř.s.

VII.

Soulad územního plánu s hmotněprávní úpravou a test proporcionality

Tento závěr krajského soudu ohledně třetího kroku algoritmu přezkumu opatření obecné povahy (viz shora citovaný rozsudek NSS ze dne 27.9.2005 č.j. 1Ao 1/2005-98) má zásadní význam z hlediska posouzení dalších dvou částí návrhu navrhovatele, a to nejasného rozsahu předkupních práv zatěžujících dotčené pozemky a nepřiměřenosti změny způsobu využití některých dotčených pozemků nacházejících se v uzavřené části areálu Cembrit. Tyto části návrhu obsahově spadají pod další dva kroky algoritmu, tj. soulad územního plánu s hmotněprávní úpravou a s testem proporcionality (krok čtvrtý a krok pátý algoritmu). S ohledem na obsah shora zmíněného rozsudku NSS se krajský soud těmito kroky již věcně nezabýval. Pro úplnost krajský soud uvádí, že věcné posouzení obou těchto kroků je mj. odvislé od náležitého vypořádání se s námitkami navrhovatele odpůrcem.

VIII.

Náklady řízení

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému navrhovateli vzniklo právo na náhradu nákladů řízení, které sestávají ze zaplacení soudního poplatku ve výši 5.000,- Kč a z nákladů spojených s právním zastoupením, a to za dva úkony právní služby po 2.100,- Kč a 2x režijní paušál po 300,- Kč (§ 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. advokátního tarifu v platném znění). Celkově činí odměna právní zástupkyně částku 4.800,-Kč. Celkové náklady navrhovatele v tomto řízení tedy dosahují částky 9.800,-Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb. občanského soudního řádu v platném znění (dále jen o.s.ř.), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí stanovil soud odpůrci k plnění lhůtu 30 dnů (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 160 odst. 1 o.s.ř.). Dle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. za použití ust. § 64 s.ř.s. zavázal soud odpůrce zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokátky, která navrhovatele v řízení zastupovala.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 5. března 2013

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu